

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Christus vulneratus. Fundamentum meritorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](#)

2. Inseribuntur in hunc librum illi, quos de
videt obtenturos infallibiliter gloriam, proprie
mitatem & participationem meritorum vulnera
ti. Et quamvis character huius libri sit delecto

I. p. q. 24. dum presentem iustitiam: etenim gratia, qua
quisita est, perdi potest; nihilominus conser
vandum Dei presentiam est indelebilis: Cog
que, quā praeuidet Deus, quod homo ille si fallibilis est, & non potest non adimpleri.

Hec. c. 4. 3. Praeter librum vitae, iudicio D. Basiliij ab
Ierem. 17, datur liber mortis pro iis; qui nomina sua rem
munt: Recedentes à te in terra scribentur Qua
si cognoscere cupis, veri librorum horum pote
illatum sit, inspicie, ubi cor tuum demoretur, fu
tione & affectu Christi vulnera inhabitat, iam tu
men exaratum est in libro vita; at si terram su
bro mortis.

CONSIDERATIO X.

CHRISTVS VULNE RATVS.

Fundamentum meritorum.

Expende valorem Gratiae. Contra vitę pre
æruminæ, labores omnes abique Gratia sublima
tur, nihil adiumenti afferunt ad vitam eternam.

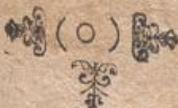
1. Cor. II. sunt condigne passiones huius temporis ad futuram
Rom. 7. am., que reuelabitur in nobis. Pradiuigit. Beati
Non sunt condigne ad presentem culcam, que divisa
ad presentem consolationem Gratia, que immutat
futuram Gloriam, que promittitur. Ex opposito quo
quem nimis gratia vnta actio mercut vitam secunda.

2. Cor. 4. Momentaneum hoc est leue tribulationis instrumentum
Gloria pondus operatur in nobis.

2. Hanc gratiam nobis per vulnera sua Christi
Apoc. 5. meruit. Dignus es, Domine, aperire librum, q

insignia tua, quoniam occisus es. Vulnera & mors
 iterunt, ut digas celles, qui aperies librum gratiae, &
 liberes vincula, quibus tenebatur: quia vulneratus &
 occidit. Duobus modis à vulneribus Christi meri-
 tum capiunt opera nostra. Primum merendo & appli-
 cando nobis gratiam. Secundò, communicando no-
 bis immediatè sua merita infinita. Quibus si nostra
 merita, non solum merentur de iustitia, sed de omni
 dignitate. Et Pater æternus, cum nobis præsum
 perdidit, non solum respicit nostra merita, sed etiam
 merita Filii, & hæc ut illis unita. Amor quoque Dei Pa-
 trius in his tendit, non vi filios adoptiuos duhixat, sed
 etiam vi fratres Christi Filii sui naturalis, cum quo, ut
 membrum cum Capite, idem corpus conficimus. Gra-
 tia tuæ vobis, ô sanctissima vulnera, siquidem per vos,
 vobis, & in vobis sunt omnes meæ diutiae, omnia mea
 grata & gloria merita. Dicam⁹ insuper cum Apóstolo: Rom. II.
 Exxij. Sper ipsum, & in ipso sunt omnia. Ipsi gloria in sacra-
 la. Omnia gratiae bona sunt in Christo explicititer. Primum,
 ex ipso vulnera, quæ nobis gratia merentur. Secundò,
 ex ipso per gratia, quam nobis meruit. Tertio, in ipso,
 pars merita communicata & unita nostris. Ipsi gloria
 unita; in omnibus enim foli Christo laus gloria &
 honore debetur.

3. Procuranda igitur sunt tibi merita propria. Omnis
 tenet fiducia locanda est in meritis vulnerum Christi.
 Merita mea, vulnera tua, Domine. Tu merita mea sunt,
 in illa spero, in illis confido, in illis ego (ex me alias
 pugnans) invictus sum. Quia quidex me miseri deest, S. Aug.
 dicitur. Augustinus, ut ipso mihi in Visceribus Domini
 meritorum misericordia affluit, nec desunt foramina,
 per quae sumant. Opio, a redemptio data est nobis in Vulne-
 ribus Iesu Christi saluatoris nostri, magna multitudo
 dulcedinum: plenitudo gratia, & perfectio
 virtutum.

CN.